

PIES FARAONA

TŁUMACZENIE: Olga Jakubiel.

Rewizja tłumaczenia polskiego- Sierpień 2022 - Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Malta.

PATRONAT: Wielka Brytania.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 24.06.1987.

UŻYTKOWOŚĆ: Czujny, bystry myśliwy, posługujący się węchem i wzrokiem; w pobliżu zdobyczy, w dużym stopniu używa także słuchu.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 6 Psy ras pierwotnych.

Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości, o szlachetnej postawie i kształtnej sylwetce. Pełen wdzięku, choć silny. Bardzo szybki, o swobodnym, lekkim chodzie i czujnym wyrazie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Czujny, inteligentny, przyjacielski, czuły i skory do zabaw.

GŁOWA:

Kufa nieco dłuższa, niż czaszka. Linie profilu równoległe; cała głowa, widziana z boku i góry, ma kształt tępego klina.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Długa, sucha i dobrze rzeźbiona.

Stop: Nieznaczny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Wyłącznie cielistego koloru, dopasowany do koloru szaty.

Uzębienie: Szczęki i zęby mocne. Zgryz nożycowy, tzn., że górny łuk siekaczy ściśle zachodzi na dolny, a zęby ustawione są pionowo względem szczęki i żuchwy.

Oczy: Bursztynowego koloru, zharmonizowane z szatą. Owalne, umiarkowanie głęboko osadzone, o bystrym, inteligentnym wyrazie.

Uszy: Osadzone średnio wysoko; stojące, gdy pies czuwa, lecz bardzo ruchliwe. Szerokie u podstawy, delikatne i duże.

SZYJA: Długa, sucha, umięśniona i nieco łukowata. Sucha linia gardła.

TUŁÓW: Gibki, o niemal prostej górnej linii. Długość tułowia od klatki piersiowej do kości biodrowej przekracza nieco wysokość w kłębie.

Zad: Lekki spadek od zadu do nasady ogona.

Klatka piersiowa: Głęboka, sięgająca łokci. Żebra dobrze wysklepione.

Brzuch: Umiarkowanie podciągnięty.

OGON: Osadzony średnio wysoko, dosyć gruby u nasady, zwązający się (biczowato); gdy [pies] jest w stanie spoczynku, [ogon] sięga tuż poniżej stawu skokowego. Gdy pies jest w ruchu – noszony wysoko i zagięty. Ogon nie powinien znajdować się między kończynami tylnymi. Korkociągowaty ogon – niepożądany.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: proste i równoległe.

Łopatka: Mocna, długa i dobrze ukątowana.

Łokieć: Dobrze przylegający.

Śródrezcze: Mocne.

Łapy: Mocne, wysklepione i zwarte, nie skierowane ani na zewnątrz, ani do środka. Mocne opuszki. Wilcze pazury mogą być usunięte.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Silne i umięśnione. Widziane z tyłu, kończyny są równoległe.

Kolano: Umiarkowane kątownie kolana.

Podudzie: Dobrze rozwinięte.

Stopy: Mocne, wysklepione i zwarte, nie skierowane ani na zewnątrz, ani do środka. Mocne opuszki. Wilcze pazury mogą być usunięte.

RUCH: Swobodny i płynny. Głowa noszona dosyć wysoko; pies powinien dobrze okładać teren, bez widocznego wysiłku. Kończyny i łapy powinny poruszać się w jednej linii z tułowiem; wszelkie tendencje do wyrzucania łap na bok lub wysokie podnoszenie kończyn – „hackney” – wysoce niepożądane.

SZATA:

SIERŚĆ: Krótka i lśniąca, wahająca się od delikatnej i przylegającej do nieco szorstkiej; brak piór.

MAŚĆ: Płowa lub soczysto płowa z białymi znaczeniami dopuszczalnymi, jak następuje:

Biały koniuszek ogona (bardzo pożądanym). Biel na klatce piersiowej (tzw. „gwiazda”). Biel na palcach. Wąska biała strzałka w środkowej linii trzewioczaszki – dopuszczalna. Nakrapianie lub biel gdzie indziej, niż w miejscach wspomnianych powyżej – niepożądane.

WYSOKOŚĆ: Psy: idealnie: 56 cm (56-63,5 cm). Suki: idealnie: 53 cm (53-61 cm).

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.